

Basso

Basso 2°

אל איש חיל רב פעלים
ומריו קרש חלולים

היה קצומו ודומי הנסגב כמה משוק סלם וכו' עוסה חיל יא
וקורא פס בחטובות יא

גם בייסודי יא

גם

מתחול גם מלמס: גם מאזפתח ליאחז האלהים ויחנני להבין ולהור' בחכמת
המובקיה רבתי ונעודך בחכמת' ברוב מדעשי בקרבי המתעסעה נפשי לקחת
מראסית כל תרומת קול' להורות לרכב בערכות בקול רנה ותודה כי זה קול' האר' לכבד
את ה' כמה מהנאסו חים אלהים ברכתו ויהי' למסען ליוותן כפי מזרח חרסות אשר
פסיתי בסר' ריקמתי בקולות ערכות בעימות בויחן כנוח עלי הרוח מיוחד' לזמני מסון
ולמעדים טובים וספתי לא אכלא כי תמיד הגדלתי והוססתי הסתרלות להגדיל מזמורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אשר ממתי חק גבול להרבה מהם בדרס' המוסקיה לכבוד
יהיה להם יתר שאת לאזן אשר מלין תכחץ ויחארי אשר הנני ה' לחיות כנועם ולהביא קול'
למעשה ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרפס מבחר זמירותי אשר עשיתי
לא לכבודי כאל לכבוד אבי מבפנים אשר עשה לי את הנפס הזאת ולפולס אורני ויהנה
מח דברי כי תרתי בלני למי מקצים אפנה להקריב על מזבחו מנחת תודה זו ויאחא
פיני וארא כי טוב תתי את דורי אליך נכבד וחשוב בישראל מתת אותם לאים אחר כי אונס
יורש כל מער עמך כמה מעלות טובות לגבר אשר רדכו בסודה כוונך ואנס קלם יור
והדרך מוכב ארצה וראסו מניש הסמימה וגם סלסלת יחסך נודע למסגב העוסה בסמימה
אור התפאר והעוז כי על כן בחרתי הסתושף בכל יפעך ונחתי תהודך עליו ועל סוטי יתי
מסך כי להיותי קסור בעבותות החסרים והטובות אשר גמלני סר גמלני עליו הס
הארך נע אספרם מחול ירכו רחמי יאמ' לעצמי לכבד מלכודי וסדק' הקרכלני זס כר' סלך
אר' ומעירי אהר' זאת נער כי כמה פעמים במחקר יבפתי ומנאחי וזכרתי עמורי
הסיר בספתי רננות ואס כן איפה מתך הקול ומידך נתתי לך יהה כי כן זאת מנחת
כתונה נתונה סלוחים אליך מאור ואריר וכמה סיאחחקן תוקר נא בעימך וימינך תספדת
וענותך תרבה ויהי כאשר ירס: משח יחלקלה בסכר פנים ופות יהללה בספרים
ותהי כסאת חן בעיני כל רואיה ויהה עורני מדבר אפרס את כפי אל ה' בצלותי ובבקתי
יפרס עליך ככת שרובו וירומחך לרסת מסכנות ההצלחה ויחלל עליך ועל כל באיך
כל הכרכות הכתובות בספר תורת משח מאנטוכה יוס רח חסון הסג

כובר מהבהה לאר'

הנער מלמה מהארומים

א ב ג ד

שיר • לְמַלְאֲכֵי חַסֵּד • חֲסִיד מֶרֶץ לְכַבֵּדוֹ • חֵן מְלֵאכֵי • הֵן הַקֶּטֶן בְּכֵי עֵת •
גִּדְּלָהּ חֲמֵס בְּאֶהְכִּי עֵת • יִדְדֵי הַמִּקְטָן
לְשֵׁי תִקְוָה •

כָּל תּוֹשָׁעֵי כְנֹד וְתוֹךְ אֶבֶל
חַיִּים שְׂאֵו וּמִרְתּוֹגִם חֲשִׁיבוּ
בְּנֵי תְרוּעַת קוֹל וּשְׂרֵחַ קִשְׁיָבוּ
בְּלִי כְּעִלֵּי חֲסִיד נְעִימֵי חֶבֶל •

כִּי תַעֲרֹב לֹאֵל כַּמְנַחַת חֶבֶל
וּמִרְתּוֹ רִנְנוֹתַי אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
אֵלַי • בְּמִקְוֶה רַב • וְכֵס תִּשְׁיָבוּ
אִמּוֹ • תִּסְיָנָן וְאִנְחַת אֶבֶל •

שיר • שְׁלֵמָה הֵן מֵאֵר נֶאֱרָדוּ
לְשֵׁם שְׂבוֹ תְּרִשִׁיט וְגַם אֶחְלֹמָה
אֶפְבֵּם יוֹרְעוּ וְכֵס נִטְעוּ •

וְכָבֵל דְּבַר מִצְחָה חֵלָא יִנְבְּרוּ
עַל כָּל בְּנֵי גִילִם • וְדָם רִמָּח
עַל מִי אֶרֶץ יִהְיוּ יִסְעוּ •

חֲסִידָא עֲבָד לְאֻמָּה • לְמַנְכַח חֲמִידָה • מִכָּבֶד מִכָּבֶד הֵלֶךְ הָרֹחַ •

רְשֵׁי וּשְׂרֵי אֵל תֵּל חֵרָה
רִנְנוֹ-גִּנְיָה • מִשְׁחָב
שִׁירֵי יְמֵי עֲלִיבָה וְנִסְלֵי — **ל**מ
בְּתַקֵּן חֵיבֵל חֲדָאנוּ
רַד שְׁלֵמָתוֹ בְּלִי עֶצֶל
שׁוֹרְרִים לִימֵר בְּרִיךְ גִּיל
תַּעֲרִים חֲנִיִּים בְּמִקְוֶה — **ה**
דָּוִם וְכֹל עֵילָת לִכְר עֵיל

אֲדָר גִּמְרֵי סִפְרוֹ כִּי תֵם נִשְׁלֵם •
חֲקִירֵי אוֹתוֹ לְכַמֵּר מִשְׁחַת סִלִּים •

יהודה אריה ממורדינא בבית יצחק ו

אל כל און סלין תבחן שלום

שפת

אחת תכון לעד הוא המפורר בתחברותיו באומרו מה חלחל חכמת הננו
אל האחרים גנב גנבתי מארץ העברים כי בשעה חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני בישראל ויכבו מהם כל האמונות הרמות והאמונות חכמים ומנא חס אונס יעלו
עבר כנסו' גם הוא באחת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים מהם מאוס לוקחה זאת ומי
יפסח המלך דוד זקן ועמלו לא יחזק עוד אשר עמל לו מראם בסדר למור סרן בסיר לכל
בני חסד והיותן ככתוב בספר דברי הימים להבנים משום המועד קול והנה להם
כלים תאליהם ומרא רמזא ומרא רמזא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכונו ראשון וסבי ועסה חסד המלכות משכת קדם * אכן קורות בתים הזרים ורהיטנו
דרהטנו משוריי בארבות וילח הזקן נכרים הספיקו להסכיחם מכל רעה ולהעבירם מכל
הסכלי כי אף ה' היה בעם ויזיקהו ויפסלהו ויטעהו כור רק מכל בינה ואלף גם זאת בהיות
בארץ לא להם אברה מחכמת חכמיו ותקח אונס סמך ממנה אחרי כן מולתם סריר מעיר
בחרות אלה באחריות הימים * והללו את סה' כי נסגב * שלמה לכרו בימינו בחכמה
זו * ויחסם עכל הארס לא לבר מאמתנו כי ידמיוהו ויפסד ערך מאמתנו לרבים אנשי סם
ממשפחות הארמה * אשר עכ סרת את פני בהירות רמזות חכמי מאטוה גם האמר
לפני * וחי ער לנכח אשר בחיים היום ירום ונבט הדת והדת און ומכאן חן חכמיו
במחיקה מלפון אחרת אשר בספר החקון אלל אשר לא מישראל הנה ערבים בהוסס
תלו כנורותיהם וואמת ה' פיקח עברו * זו כחו לאלהיו פסל ועסה להוסף מחול על הקדם
לכבר חונם מהם סחננו ואלף הוא היה מתכוין לבחור את הסם אשר קנה לו כנגד המכרכי
את ה' ויום יום לעומת מחברתו היה מביא איה מחזור לר * מכסרי תפלה או סכחה
הלל ומרתיה ער כי מסכיל לאסף קכך כמה מהם והת לאחרים בידו וכאשר סודרו אנשי
אונס והתענגו על רוב טובם והמקסיבי הזהירו כל אחר ערבה אונס ממנוע ויפסד וחרני
חזקו עליו דברי סרירי עם ובראם הגריב המהולל נעולם כמה מסה ס' יסמרהו אלום
ממכלי יחל לתקם אל הרפס להסחיר אחריו סם טוב מכנים כי הוא תתחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת בישראל * ולזכות חבוריו היות כי וסודרו והרכים ופארת ויסראלים ירונו
במועדים ובחרוסים סל מנה * גם אנכי מאז נמחתי במספר אוהביו הפסדתי בו ער מאד
והערתני עליו דברי * עד כי אסתייעא מלחא תורות לבורא כל וכאן פנים ער מסבר אשר
סכרתי לראות פניו סה אונס בא והסכים לשלם נדרו להרשים ברבר הכור וסדי ליתן סכר
למביאיהם לכך מנחה וניחוחין אחר להקרבא ליה מנהון בתפלה למסד חס האלהי המזכר
כהאון וכראוי ואותי סה לעמוד על כל כרה סלח תבא עכ המכור לסדרו להדרו להגיה אורו
ולספנות עינים על עבירות ומעלות הרפס * והגם כי נהפך לאלל כנור ואלו מקור דמעה
על לבי חלל כמי הנחמד זבולק נע הדר בחור בן כא סנה נעים זמירות קולו ערב ומראה
באיה אשר עסקו דמו כמי חסם כח רחמים מבני עמנו זה כפסה חרשים ברור זה ימח סתם
מאנה הנחם נפשו לא אסמע עוד בקול פרים וסרות * בכל זאת לא חפכתי להעביר על
המנהג אחרתי במסר זאת ירחם ה' על נשמתו וליתר היהודים תהיה לאורה וסמחה * הנה
חלל אנכי נכב על עין המלאכה ומוריע בעקרו לרבים כי לא נקלה היא היות כי לא נענה

א ג ד 3 כפתח

כפתח הזה תאזן מקדש ולכן שגבות נעשות כמכונות ויראה הרואה כי נראה לעין המהבר
 טוב שהקורא יגדל האותיות לאחור ויקראן למכרע מלך הזמר העגור כי כן מלהפך סדר
 הכותרת מהמורגל ועיניהם יפותו לנטות ימין כדרך שאנו בני ברית כותבים פן תטרף
 דעתם ולסבה זו נכל לא חס על כל אשר איננו נקוד מהתבונן כי בסיד רב מצויין אבל הסטה
 מן ומחין הן בקריאה בסגס נכון למחזרים וסגסו לכתוב בספתותיהם המלות כהלכות
 בב קודק וטעמן וקדחן לתפארת הקריאה והיא תהיה יתם נעתה ברוכים אתם קהל אחבי
 אחרי אשר זכיתם להתחיל לסלסל ונראתה הקפת בימינו מהנכון הלז כותב וחוקק תהלות
 אלנו בסיד תמ כבוד לה' לשאר מקום מקדש מעט וסמכות מזה בהם בנשים זמניהם
 ולמדתם אותם את ביהם להבין בחכמה הנגון מכין פס תלמוד האחד בלוי כי כן בטוחני
 מיום זאת חבור זה לאורה ירכו לומדיה בישראל על מנת לשדר להדר אליהם הם וכינא
 בהם - ולהסיר מלב העקוב כל טיבא אם באלי ותבא בכמי הגולה אחת אחד מן חמתחברי
 המרמיקי כל חרם וכל בינה אשר אין להם חלק בה יצאנו לאשר אשר דבר זה מרגרים ולא
 ריקי ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת שאלה זה יח פס' בהיותי מרביץ
 תורה בקי פירארה ועל לסתום פה דובר בלבלה בדרך זה וחתמו עליו כל גאוני ויכונא
 אשר בימים ההם יראו רבי ולא יראו מגמת לחכמה הזאת אף כי רוחם בקרבם יפחדם
 ללמוד ולעשות ער אשר תשוב חמת אביס מכסמים ורחם יחור יבנה ביתו נאזה קדם
 ויפקוד את בני לו למפעחותם לפתים ומחלקותיהם למחזרות והיו הסירות בבית ה' וכל
 העדה אף גילת ורין מרוב טובי לא כיום הזה אשר כל א' ממנו סר בסורים פס לב רע
 מקובר רוח ומעבדה קסה מזרת הגלות בפני יסיר את הסירה ועליו לבן רוי
 בי אז לא יבא מזמר בקהל האמר לא יהיה לו על מה להשמח כספם
 וזהבם אתם פרות וכרמים וה' להם לאר עולם על כן
 וחרו ירמם כי פין בעין יראו בסוכה ה' כיון
 מהרה אתם

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגונים	1
יגל	חרון כו	רקב לבו	מכל	המדות חק	ומסמונים	2
כי קם	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אונים	3
רגיל	בבין שרים	פני שרים	לסיר	למו רוכסים	וחשמונים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	חכל	ברוב ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עטרתה	ליושנותה	כימי	בני לוי	ברוכנים	6
הביא	במוסקת	מחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגיל ורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחושנים	8
ולכל	דבר מצוח	ועז חדרות	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תמיד	אנושרצה	יחי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	אדוק עולם	באראלם	לפצות	בז	בעל מינים	11
לא עזר	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאונים	12
יראו	בכל בינת	חיות מנת	גם לו	כמו חם ח-	מוזינים	13
חלש	במחלוסות	ובחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	חלא יצמח	משה	במתנת	כשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	סלם	עלות עמו	במשענים	16
יזכח	בסוכן הוא	בעושחו	בזכות	ופעולתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
ער צור	למקדשו	בתדשו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת חשיר רל' חמוס'קא שטח או שטח
בני רעת מבני קהלנו יצו אשר בחנים ובמטעים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת שיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלהינו עלינו לשבח יגדל וארון עולם
וכיצא לכבוד ה' בסדר וחס ערך הקולות בחכמת חנוכרת • חקס ארס לגרסם
בשיח שפתותיו עונת ואמר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוט אסור והמסור
אסור ותלולים כאשר חמה בחכמת חומר האסור אסורים משחרב חכית מסוס אל
חטבת ישראל אל גיל בעמים ואותם תציא לבח ברברות בעיני חחמון אשר שטען
את קולם עם חיותם רובם סתופשי התורתי יצא נא דבר מלכו מלפני חמורי בתורת
בתלכת אם יש איסור בדבר ואם קול חמוסל הוא וזא קול ערב למיט לחללית •

תשובה

הא מלתא איתא בפ' דגמין • דגרסינן התם שלח לית למר
עוקבא זמרא מל' ראסיר שרשט וכתב לחו אל תשטח ישראל
אל גיל בעמים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתו יין אי מחח'חא חם זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קסל • וממאי דאמר דלא שלח לית בשיר לא שמיעי דזמרא
דפומא נמי אסיר נדמת לו לאסיר לאסור זה דזמרא דפומא הוא • ומה נס בראיותו
שכתב הטור ארת חיים סימן תקס' זל' ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפח וכו'
לשחרטכס ביאר בת' דאפי' בפת אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ' • ואולי עינינו ראת בשל אחרי' סחפוסקי ג' כלטונות אלו וקרא
זח דגרס' בסוף סוטה אמר רב אודנא דשמעא זמרא תעקר אמר רבא זמרא בביתא
חורבא כסיפא שלא קיל' ישורר בחלון חורב בכף ובפ' חלק תר' הקורא פסוק משיר
חשירי' ועושה אותו • וזמר כו' • ולכן אמר כי לא טוב חרבר לשורר איך שיחית •
אכן מי לא ידע ככל אלח שכל מיני זמר לדבר מצות מותר גמור חוץ ודברי מר
עוקבא קראס מתנגס ומה שדברו הפוסקים חגל קראס סרוגין ועל בן לא יצא
בלהא שים עישי' אלח יזהנת הסעטיק בעיין כל הנאמר בזה בסקומותיהם ימצא כי
שטח חלוקי ברבר שתי' דגה כסעשת חומר ואירבע ככונתו וזמנו • תא זמרא דמנא
הכ' זמרא דפומא חג' לשורר במשתח חייין • חר' לענג עצמו כמלכים • חת' לשכח חתן
וכל ה' או דבר מצות יואנו נוסף בה עוד אחת ללמוד חכמ' או להתעסק בת לזכרה
לעתות במצות • תא' זמרא דמנא הוא היותר חמור לכולי עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דבזת לא יפקדו אלא דס' דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחבי לא כתב
להו ב שיר דהות סטט' במנא בין דלשנות ולומר בפה אא וכתב להו אל תשטח
דשטע ככל גונא אף בפת • וכן חר' מבס כתב זל' סוף חל' תענית וכן גזרו שלא לנגן
בכלי שיר וכל מיני זמר וכל מסמיעי קול של שיר אסור לשטוח בחם ואסור לשטען
כפני החרבן ואפי' שירה נפח על חייין אסור וכו' עכ' חרי שאם' שחניגין בכלי אסור
ואפי' שירת בפה שקלה טסט על חייין • אמנם צריכים אנו לחבין עתה לענין חכונה
זחוסין דנראה ודאי דזמרא דפומא בלא שטתת חייין מותר סדכתב רשי' עלה דהא
דמר עוקבא זמרא מל' ראסור לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נכין
אסור בעלמא בכל אופן • וכך חתוספ' כן משמע מדקאמר ולישלח לחו בשיר וגו'
פירוש

צורדשו לרעתו דאלכ מה תרוחנא אכ חית שולח לחם בשיר מאל תשמה או מאי
 חיות דבשיר עדיף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחתאוכה חית על השיר
 במשה הלל בשיר שבו מפורש לא ישתו יין וכן סובר תרמבם מרבת ואפי' שירת
 בפת על היין אסורה כדלעיל אבל לא על חוץ מותרת ואף שהמור כתב ס'
 חנל ול' ותוספות מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש דאפי' בפה אסור אף בלא משתח וכו' וזה חכמי בעל ש"ה לומר רס'
 ומימ' פסקו דדוקא בבית המשתח כו' מיהו כתב המור בשם מימון ואפי' שלא בבית
 משתח וכו' עכ"ל ואומר אני דלעולם ועד גם חתים ורמבם סוברים ברש' שלא על
 היין שרי מרבית המור שם ול' ותוס' מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ודוקא למי
 שרגיל בכך כחמא דאיתא בירוש' דיש גלותא הוה קאי דמסך כוסר פ' בשכבו
 זבוקמו תיו מזמרים לפניו עכ"ל וזאת החלוקה חר' שאמרת לענן עצמו במלכים
 זבענין וח' ס' ל גם לרמבם בתש דאף בפה שלא במשתח אסור וכן לתוס' אבל
 בפה שלא במשתח וס' לא לעונן בכניס לים לא למשה עצמו לתור או לחתלמר
 או במצות שר או מוטל וכיצא ואצל לדבר מצוה אליכא דכע' מותר וז"ל בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן והגלות חתוה עליה ואיך נשמה ובירר קרשנו
 למשה ואנו גולי ועל' אסור פ' חלק אורגא דשמעא וז"ל תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמה ישראל גיל ועודך בעמס' אבל היכא דליכא חיל'
 דשמחת חול לא אל גיל לא במשתח יין ולא במלכ' בפה מותר אך אם יחיד
 לרבר מצוה כמו לחתן וכלה זכיצא נער יכתבו דמות נמור הוא דחא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתח היין שחן שתי החלוקות היותר המורות גלי חתן וכלה זכיצא
 חתירי כמנא דהמור אל' ס' שולח כתב בשם אבי העזרי' שכתב לומר לגנו
 לגנן בבלי שיר בחופות דאמירה לגנו במקום מצוה שולח חר' שקרא מצוה
 לגנן במשתח היין דחיתית דברי רמבם סוף הלכות תענית כ' הם וכבר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תושבחות או שיר של דוראות לאל וכיצא בהן על היין עכ'
 וחסור שם אבל מותר לומר שירות ותושבחות על היין בבית המשתח עכ' וסמך ח'
 ס' תביאו בי סם כתב דלשמה חתן וכלה שחוא שיר של מצוה כותר וכן פסק
 זכתב הוא מהרי קארו בקצורו וזהו המנהג וכן לצורך מצוה כגון בבירר חתן
 זכלה חבל שרי עכ' ובכתב מרובע נר' פ"ט חרף פ' אין עומדין עלה דהחמא דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דמוטא אסור ח' כגון נגינות של אהבת אדם לרבה
 ולשבח יפה ביופיו כגון שהיטעמא לי קור' לחם אשער אבל דברי שירות ותשבחה'
 חכרו חסריו של הב"ה אין אדם מיר' נמנע מזה וטענת כל ישראל לאמרן בבתי
 חתני וכתתי משתאו כקול נגינות ובקול שמחת ולא דאיע' מי שסוהה בואת עכ' ל'
 ומש' כל חקורא פסוק משר חשירים ועושה אותו כמין זמר כו' בכת' הוא שלהבי
 נקט שיר חשימם לחיותו שיר של אחבי' של קרש דאסור לעשותו חול וכן פסק
 חקורא פסוק בבית המשתח שלא בזמנו דצח באו שלא בזמנו שלא לשמחת חתן
 או שלא לרבר בתורה ולא רצח לום דאי שיהא אסור לומ' פסוק כומר לכבוד ח'
 ואינו רואה שיטיל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל לח' בזמרה בכה
 בשבתות רשומים ויום טוב יקרא דבר מצוה כמו לשמחת חתן וכלה אשר כל שבת

קרט כלה היא אצלנו וחייבים לנו לקשט ולשטח בכל מיני שמחת ומתקנים
גם כן נאמ'וביום שמתחכם ומעריכם ומצות על השצ' להנע'קולו בתפלתו ביותר
ואם יוכל לתשמי'קולו יחירי כאילו עשרה מסורדים יחד האם לא יחיה טוב • או
אם יעמרו אצלו מסייעים אשר הנגם ה' קול ערב וכלי סדר רק אה אריאת בנחוג
כל היום בין קהלות האשכנזים יומרו עמו ויקרת שיתיהם ויערכו לו האם יחשב
לחס לחטא' וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו'ול מסה שחנך כיצר אם יש לך קול
ערב וכו' • ואם כן אמו בשכיל שחנן ה' לאלה ידעת תחכמה בסדרת ובאים לבכה
בה ה' יחיו חטאים בנפשות' חלילי' נגזר אם כן על שלוחי צבור שיהיו נערים
בחבור'ולא ינעיסו קולם ויקרא עליהם נתנה עליב קולת' חסרא דסד' דאסור אפי'
ביחור ודאי מסמע שחרי אסרו וזכרא דגדראי אי אסיר ומיחיד חוץ • ואנו אשר
חיינו בעלי המוסיקא בתפלותינו ותוראותינו עתה נתיחלבו אל העמ' אשר יאסרו
ביאין אתנו עוד חכמה ונצק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב • סוף דבר אין בוח
ודאי משום אל תסמח ישראל אל גיל ולא עלה על דעת שום בד או חכם לאסור
מלשבח לה' ית' בקול היותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת הנפשות
לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים חראשוני'
היו מרקדים לפני הכלה כראיתא בכ' כתובות בכמה מיני קלות ותמחול והריקוד
שחזק קלה מן הומר ורבה ממנו ואחניא ליח שטתית ושטותית להתהוה סבא כמו
שנז'ס' • וביום שמחת תורה יש חונים מרקדים וסל' בהיקם בכה ועושים שאר מיני
שמחה ולא ראינו מוחה בידם כי טוב להורות לה' בכל אופן נכבד ומפואר' • ואולם
עוד שמעתי דמסתייע האוסר ממאי דכתיב איך נשיר את שיר ה' על ארמת נכר
נמצא דרוקא ות' • ה' אסור עורנו חץ מאדמתנו יוגם בוח קרא ולא דקדק
שחרי שאלת האת' • בכל לישראל חיתח שישירו לחם לבקשתם מסיר שחיו
חלוי' אומרים בבית הקריש ווחו שירו לנו משיר ציון ולא אסרו שירו וחסרו כתם •
וחם חיו משיבים איך נשיר את שיר ה' הקדוש מיוחד לביתו על ארמת נכר ולא
אסרו איך נשיר סתם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' • ול על נחרות בכל בשירדנו
לגולה וטאלס נז' שישירו לו כמו שהיו כשוררים על חרוכן עכ' • וכן אע' ול פי' זה
המסור נאמ' על לשון הלויים שחם המטוררי' כגלותם על ככל עכ' • ואם אסור לנו
עתה לחקריב הוצה לארץ בשביל זה יאסרו החפלות שכנגד המירין תקנוס •
וכן המסורים שחיי אומרים הלויים על חרוכן יאסר לנו לאומרים עתה בגלותנו •
אין מקום לגמגם רק על חלומים הבמה זאת כאשר ישירו וימרו שלא בכה ודקר
בצות אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה ודאי שר' דחרי הוכחגלעיל
שרש' ותוספות והמכב וכל גלילי עולם לא אסרו וזכרא הפוכא אלא להתענג כמו
בין או במלכ' אבל בכל אופן אחר שרי • תעוד דכט' לחתלסר יהא סותר כי אם
כשר הרבר וטוב לעשותו לשמח חתן וכלה וכבד' להורות לאל ובכל דבר מצות
איך יעשו זה אם לא ילמדו תהלה • וגם אחרי שירעו קצת וצריך להשתלס יותר
ולתעטיר בוכרונם מה שירעים כי בימים הכאים חכל נשכח' את זכר ראה קמן
שבתלמידים ונתן אל לבו ועתה עיניו א' נהרי נחלי רבש וחכמה לקיים או לבטל
חל' אשר כתב המחקק' חרי קאס וטוב שיקק' • תנעיר יתדח ארית ממוריא •

טוב להורות כח דהיתרא ולומר למס המוסק אשר אמרתי ואתו טהורות מפני דיו מורע
 שמו כמערות כי יפה דן ויפה הורה הלכה למעשה לרנן על הרנה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסיקה * . זכרנו בימי חרפי בהיותי סוקר על דלתי התורה בקרן פארוואה
 עיר מכלה סופרים בעת ההיא ומלכם בראשם הגאון אלו כמחזרים לכל סוררנו בבית
 הכנסת כל פדר הקדושה ופנמים רבות לבקשתו דוראי לא גרע ועדיף מהני סתתו עלינו
 בקולם מפני הדיוטות המרננים בקובות וכרחובות * בכך סית לה' וזמנו לאלהינו עד כי
 נזכה לסיר מיר חרם בליאת גוללת נפדות נפסנו אז נבילה וכסמחה בימעותו עדי עד *
 נאם בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למנחם הסקה

דבר מפתח אף לומר כי עתה גם עברו חיל דאיות מפלת המוסק מורע מופת נאף
 אמרנו איך בהם נפתל ועקם כי כלם כנחיל למבחן ומסירו אהרנו הנה ה' מבסס אל המחמיר
 כתב סוף הת וכן גזרנו וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תוסבחות או סיר על הוראות
 לאל וינבוא בהן על היין ככל הפתאומה אם על היצדקדוב לכאח מן הכונה הכסוב מחמת
 אכילה ופתיה מוקה * בבית הכנסת דאח בו אכילה ופתיה רק הכל דנה ותפלה וזוהרה
 על אחת כמה וכמה דמותר לשורר סיר על הוראות לאל יתב' וכל המרבה לשורר והלשים
 ישנו בקול ערב ומנחו לסע הרוזה משוכח ואם מותר [אזרחא מניה] הלא ממה לאמס
 על הארץ ללמוד לתכלית לסיכול לעמוד ולסר' בקדם כקול עוז ויהוד המזוהר הוא בחבר
 כי ברוב עם הררת מלך * ושלטי הגבורים פרח אף שומרין מסיק ממי להתרחק חזק כרף
 לפנים * הנעיר אזהב האמת ולמי פאמח *
 ללב סרוואל

מי לא ידע בכל אלה כי מזה רבה ועליו נאמר כבר את ה' מהנך * אל תקרי מהנך אלא
 מחנך ומי ממוחה ביר מי מתנגד ומפורר בבית הכנסת בשבחות ובימים טובים ובחפז
 חתנים וברית מילה לא ראה מאורות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כמותחא *
 הנעיר ברון בסמך שבואל זלזה :

קרא קא כונח הממשיח את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב משמע שכל מיהיה
 ערב ביותר ביותר רבו לפניו יתברך ומדקאמר קולך קתם ולא קאמר באוריותא ולא ברבר
 שרטי משמע שכל סהיה לעבודתו ית' לרית נחמה לפניו ובפרט בהלל ומחמדים ודברי סיר
 ולפת גליות' ובהללות ושידיו יסר כחם ובהם נאמר כבר את ה' מהנך * ומה שחנך והם
 הק' לית הערבי הכא' במסקל וישעור כפי דרכי המוסיקה ומסכתא לבי לעשותם * נאם הקטן
 עורא מפאנו איש כנסובת :

מאן רלא ידע בנבי המור לא ידע מה ידון ביה מטובן ערבותו ותועלתו אשר בשמים ומעל
 ואשר בארץ כאשר כתבתי בספר מיר גיון אשר לי אשר לי מפלאי סגולותיו יי' הוא דבר אלהי באמת
 וסם במאמר חמישי הכרחתי מרבוי מאמרי חזל עליו בגמרא במדרשים ובספר הזוהר וכמה
 ספרי חכמת האמת ומדעות כל המוסקים כלם כי המוסיקה טובה בעיני אלהים בלשון * וליכא
 מאן דעליו דבמחמדים מידים ופיוטים לחלל לאלהיה בבית הכנסת וכלל סגולתו של מזה
 המורה

החזיק חף כי ימנעו והתעסקים בה אפי' בגלות המד והמחזה הזה חסר לזה הנני מקדים
לכל מה שכתבו הנאמרים רלעיל *
באם יחזיק בכתב משה מפאנו לכל מתקשרי וישימה :

גדר שנו לאשר שא מאתנו בחונן וכשוד' המעולה כמר שלמה מחאדומים
יצו איש מנמנכת אשר כמת יגיעל יגע ויהיה אדם הראשון לתרפים
מוסיקה עברי' וחוציא חוצא בלתי מסודר ואינו מן הראוי יקום איש להחזיק לתרפים
באה או לקנות מחם מיד אחר : לכן אחרי ראינו חרשות על ככת מאת פעלת שרי
חקמאליד ודת אנתנו הם נחרי' בגורת עירין ומיסר קרישין בגחש הנושק על כל בר
ישראל אנת שיחיה שלא ירפס בשום אופן לא כלם ולא קצת מתדברי' אשר בחבור
זה במסיקה חואת שלא ברשו' המחבר הנל או יורשו' בוטן ט' שנים מחיום : ולא
יכל בגורת ווגם בן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
או אחרים שלא ברשות המחבר הנל שיעשה בחם : וזוהו רוטם לסימן שנתרצה
שימכרו על אחר : וכל ישראל ישמעו ויראו כל חלכר ברשת האלה וחקל לזה
חואת : וחשומע ישכן במחושאנן ובצל שר' יתלונן בברכ' אמן : ויציא חשון שסג

יצחק גרשון

משה כהן פורם

חזרת ארית מסודרנא

שמחת לראמו

המשח קולות

קונטו

1

במִיד יָגִיעַ בְּרַכְיוֹ תְּהוֹלֵךְ הַמַּעֲלוֹת שִׁיר

בֵּיתְךָ בִּירְכָתִי לֶךְ וְטוֹב אֶשְׁרִיךְ תֹּאכַל כִּי

חַתִּים כְּשֶׁתִּילִי בְנִיךְ בְּנִיךְ

יִבְרַךְ ה' יֵרָא גִבּוֹר יִבְרַךְ כֵּן כִּי חֲנָה

יִמֵּי כָל יְרוּשָׁלַם בְּמָוֶה וְרֹאחַ בְּטוֹב וְרֹאחַ מִצִּיּוֹן ה'

שָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם שָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם חֵיךְ

יִשְׂרָאֵל עַל שָׁלוֹם 147

חמשה קולות

ח

שמך אדיר מה אדונינו ה' לרוד מוסור חנות על למנצח
 עוללים מפי השמים על הודך תנח אשר הארץ בכל
 מעשה שמך אראה כי וסתנקם אויב להטבית עו יסרת ויונקים
 וכן תזכרנו כי אנשכח כוננת אשר וכוכבים ירח אצבעותיך
 תעטרוהו וחדר וכבוד מאלהים מעט ותחסרתו תפקדנו כי ארם
 כלם ואלפים צנח רגליו תחת שותה כל ירך במעשי חס שילחו
 ימים איתת עובר הים ורגלי שמים צפור שרי בהמות ונס
 אדיר מה שמך אדיר מה הארץ בכל שמך אדיר מה אדונינו ה'

בכל שמך הארץ 220

ט חמשה קולות קוינטו

את עבדו תארץ כל לה' הריעו לתורה מזכור

ח' כי דעו ברננה ברננה לפניו באו בשמחה ח'

סדעיתו וצאן עמו אנחנו ולא עשנו דגא אלהים (חוא

ברכו לו תודו בתחלה הצרותי בתורה שערו באו

אמנתו ודור דור ועד חסדו לעולם ה' טוב כי שבו

ודור דור ועד אמנתו ודור דור ועד חסדו לעולם ה' טוב כי

אמנתו ודור דור ועד

141

חמשת קולות

מלכנו והעמידנו לשלום אלהינו ה' השכיבנו
 טובה בעצת ותקננו בעדנו וחגן ולשלום לחיים
 והרב רבר אויב מעלינו וחסר שכך למען וחושיענו
 ובאחרינו מלפנינו שמן וטבור ואנחת ויגון ורעב
 וער מעתה ובואנו ובואנו צאתנו וטמור
 שלום סבת הפורס ה' אתה ברוך עולם
 עשו כל ועל עלינו שלום סבת הפורס עלינו שלום סבת
 ירושלם ועל ישראל

חמסה קולות

10

ברעותיה דכרא בעלמא דבא שמיא ויתקרט יתגדל

ישראל בית דב ובחי ובויסכון בחיובון מלכותיה ומליך

אמן ואמר קריב וזמן בעגלא

ויתרום ויתפאר צי צתכה יתברך

שמים ויבהלל ויגדור ויתעלה ויתנשא

הוא בריך דקורטא

שירתא ברכתא כל סן לעילא לעילא

בעלמא דאמיר ונהמתא תושבתא

אמן ויחיה

חמשה קולות

יב

קרם ישראל בית דכל ובעותחוק צלותיון תהקבל

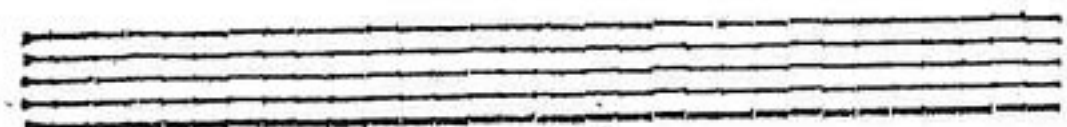
אמן ואמרו דבשמיא אבוהון אבוהון

תל עלינו טובים וחיים שמיא בן רבא שלבא ותא

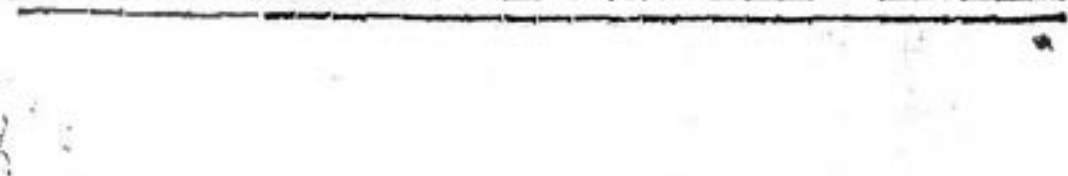
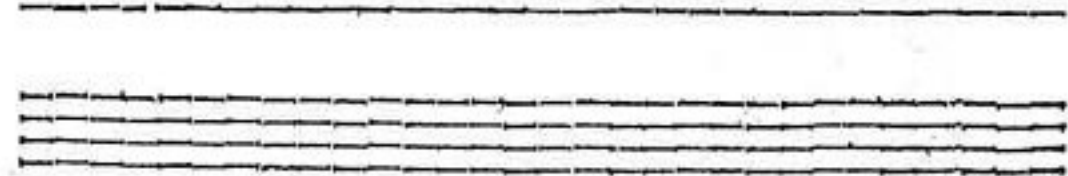
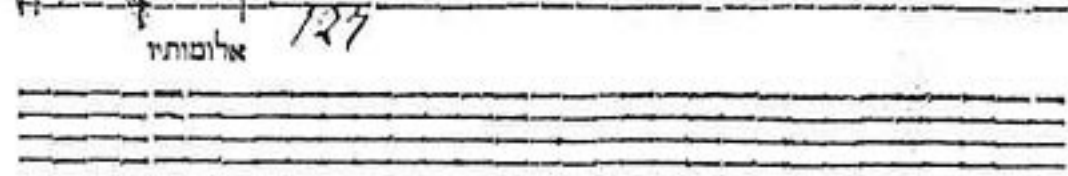
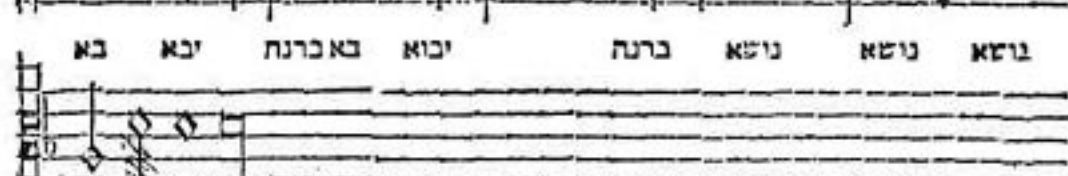
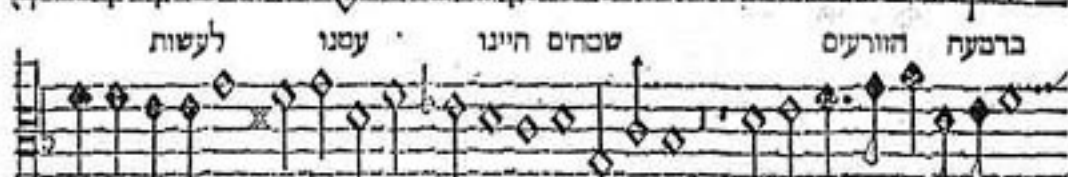
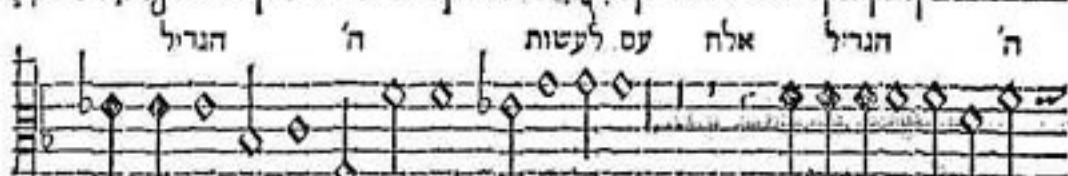
אמן ואמרו ישראל כל

עלינו שלום יעשה ברחביו הוא בסרומוי שלום עוסח

אמן ואמרו ישראל כל תל

משקולות

שיר

שיר

המעלות

חיינו

כחולמים

בגוים

יאסרו

או דנה

ולשוננו

פינו

שחוק ימלא

או

הגדיל

ה'

עם לעשות

אלח

הגדיל

ה'

ברמעה

הזורעים

שכחים

חיינו

עמנו

לעשות

ברנה

יבוא

בא

וככת

ילך

ילך

חלוד יקעורו

ברנה

נושא

נושא

ברנה

נושא

נושא

ברנה

נושא

נושא

נושא

אלומוותו

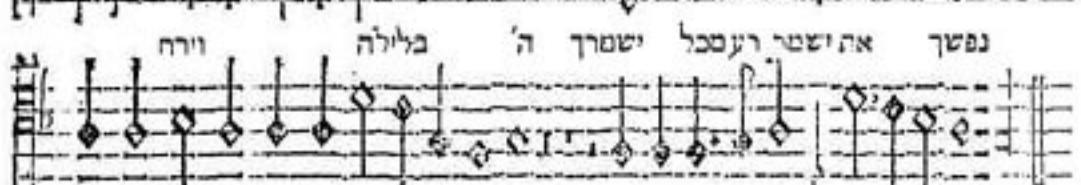
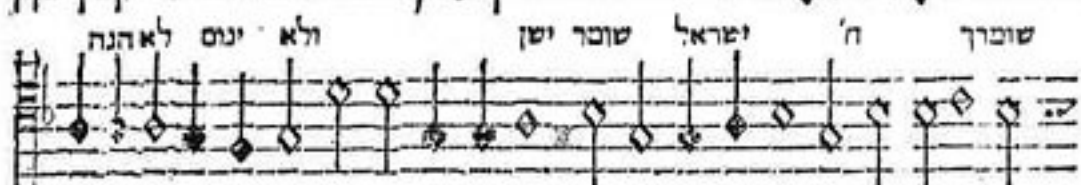
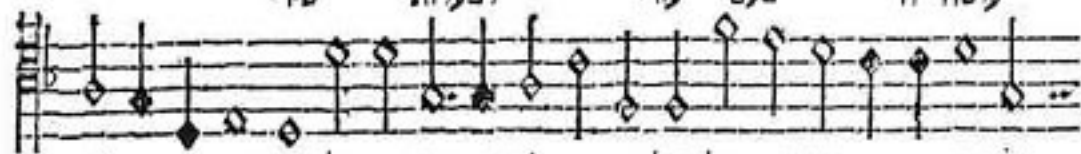
127

חמשת קולות

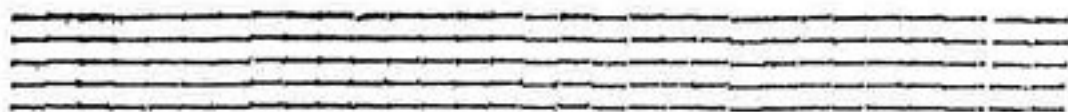
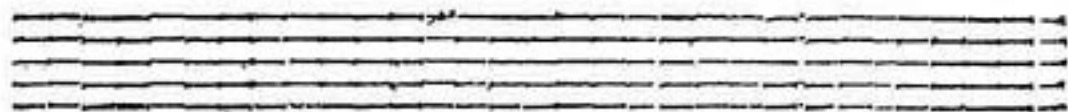
יד

עושה ה' בים עזרי למעלות שיר

נפשו את יסור רעסכל יסורד ה' בלילה וירח
עולם ועד מעתה ובאך צאתך יסור ה'

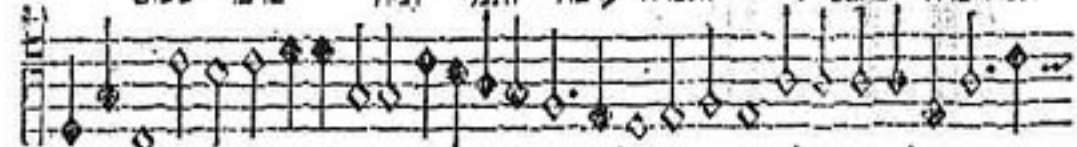
קונצ'רטו

המשה קולות

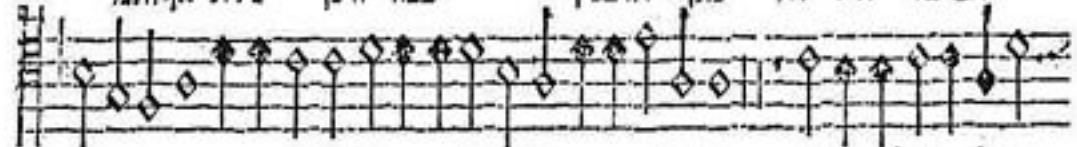
טו

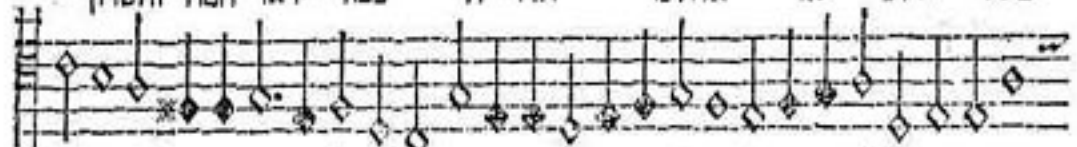
תפלה פרה כהבציל ותפלה ערבת ותגל וצית סרבר יששום

הכרסל הרר לח נתן הלבנין כבוד ורגן גילת אףותגל

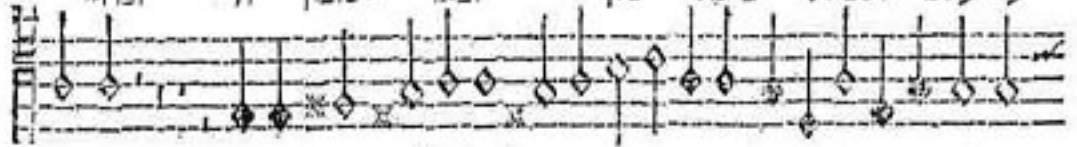
כאיל ירגל או אלהינו הרר ה' כבוד יראו הסה ומשרון

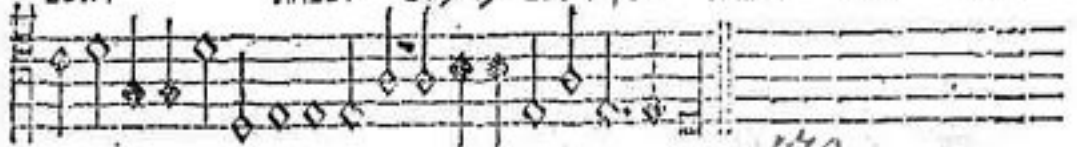
בערבה ונחלים סיס כמרבר נבקעו כי אים לשון ותרון פסח

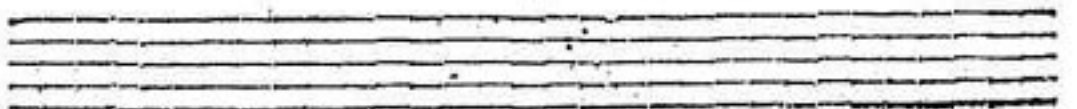
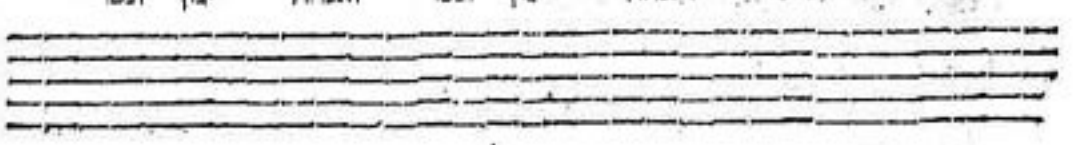
על עולם וסמחת ברנה צין ובאו ישובן ה' ופרויו

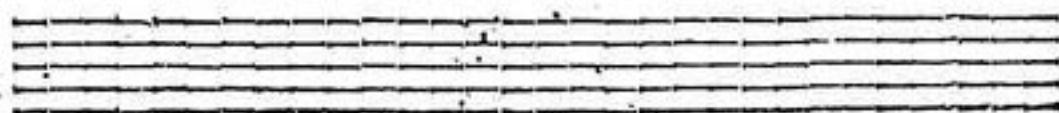
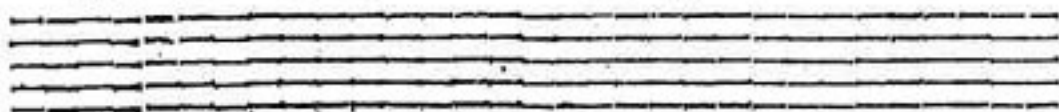
ישינו וישינו וסמחת ששין ראסם על עולם וסמחת ראסם

והנחה יגון ונסו ואנחת יגון ונסו

י
שש קולות
חחולך
חמילות
שיר
לך ושוב אשריך
תאכל כי כפוך
יגיע
בדרכיו
חנה לשלחך
סביב ויתים בשתילי
בנך
ה' יברך
ה' ירא
גבר
יבורך
כן כי
חייך
ימי
כל ירושלם
בטוב וראת
מצוק
ה'
שלום שלום שלום
שלום
לבניך
בנים
וראת
על ישראל
על שלום
ישראל
על שלום
ישראל
על שלום
ישראל
1:34

קִינָמוּ שִׁשָּׁה קִילוֹת יי

יֹאמֶר לָנוּ שְׂרֵיחַ ה' לִלְלוּ לְרוֹד הַמַּעֲלוֹת סִיר

אֵם בְּחֵרוֹת בִּלְעֵנוּ חַיִּים אִי יִשְׂרָאֵל נָא

נַפְשֵׁנוּ עַל עֵבֶר נִחַלָּה שְׂטָפוֹנוּ חַמִּים אִי בְנוֹ

בְּצַפּוֹר נַפְשֵׁנוּ לְטַנִּיחָם טָרַף נִתְּנָנוּ שְׁלֵא ה' בְּרוּךְ

עֹרֵנוּ נִפְלְטָנוּ וְאַנְחָנוּ נִשְׁכַּר הַפֶּחַ יוֹקֵטִים כַּפֹּחַ נִפְלְטָה

וְאַרְץ שָׁמַיִם עֹשֶׂה וְאַרְץ שָׁמַיִם עֹשֶׂה ה' בְּטֶם

וְאַרְץ שָׁמַיִם עֹשֶׂה וְאַרְץ שָׁמַיִם עֹשֶׂה וְאַרְץ

139

חֲסִידָה קוֹלוֹת

10

וְתָהִי לִישׁוּעָה לִי וְתָהִי עֲנִיתִי בִּי אֶחָד

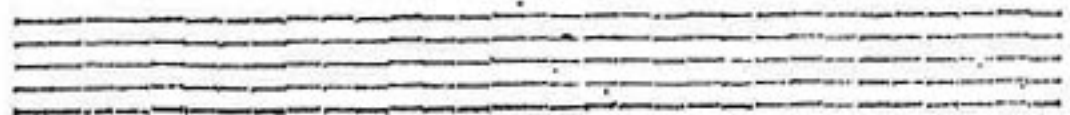
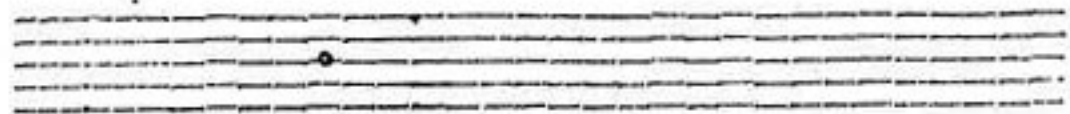
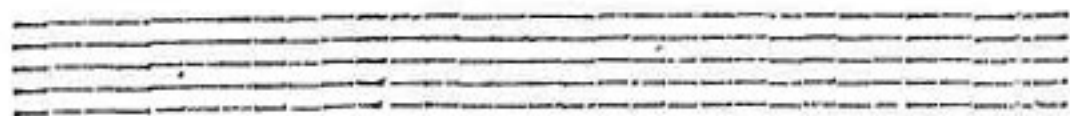
כֵּן לְרֹאשׁ הַיָּתֵה הַבְּנוֹיִם בְּאִסּוֹ אֲבִן לִישׁוּעָה לִי

עָשָׂה הַיּוֹם זֶה בְּעֵינֵינוּ נִפְלְאוֹת וְיִאֲוָה הַיָּתֵה ה' בָּאֵת

וְנִשְׁכַּח ה' עָשָׂה הַיּוֹם זֶה ה'

בִּי וְנִשְׁכַּח בִּי וְנִשְׁכַּח נְגִילָה בִּי וְנִשְׁכַּח נְגִילָה

בִּי וְנִשְׁכַּח בִּי וְנִשְׁכַּח נְגִילָה

טסה קולות

ט

בית ברכונכם ה' בשם הבא ברוך

עד בעבותים חג אסרו לנו ויאר ה' אל ה'

קרנות עד בעבותים חג אסרו חסובה קרנות

לה' חורו טוב בו לה' חורו חסובה

טוב בו לה' חורו חסרו לעולם כי טוב כי

חסרו לעולם כי חסרו לעולם כי

126

ששה קולות

ב

הַכְּבוֹד אֶל חֲסִים עַל ה' קוֹל לְרוֹד מוֹסִיף

ה' קוֹל בְּכַח ה' קוֹל רַבִּים כִּים עַל ה' הַרְעִים

אֲרִיזוֹ אֶת ה' וַיִּשְׁבֶּר ה' וַיִּשְׁבֶּר בַּחֲדָר

רִאשִׁים בֵּן כְּמוֹ וַשְׁרִיף לִבְנוֹ עַל כְּמוֹ וַיִּרְקִים הַלְכֵנוּ

יְחֻלֵּל ה' קוֹל ה' קוֹל סֹדֵר יְחִל ה' קוֹל

לְעוֹלָם כִּי ה' וַיִּשֶׁב יַעֲרֹת וַהֲסוֹף אֵילֹת

עָסוּ אֶת יִבְרָךְ ה' בְּשָׁלוֹם עָסוּ אֶת יִבְרָךְ ה' בְּשָׁלוֹם

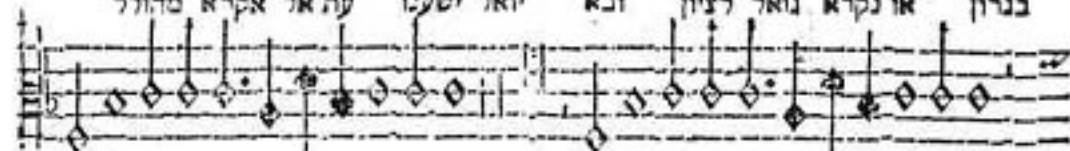
בשלום

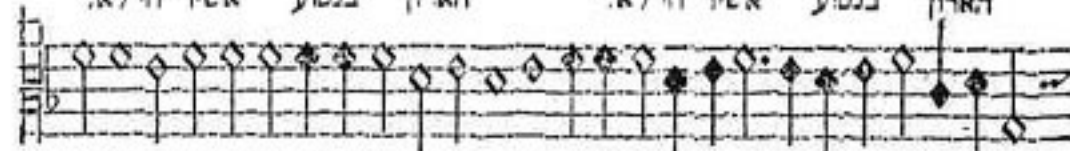
הארון בנסוע אשיר חי לאל ברך ואענה שפתי נא אפתח

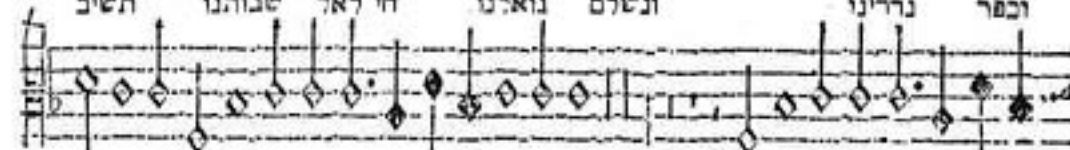
בגרון או נקרא נוֹאֵל לציון ובא יואל ישענו עת אל אקרא מהולל

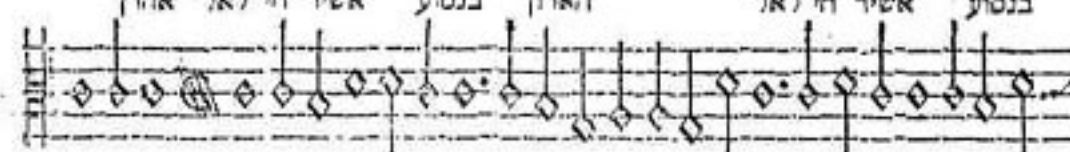
הארון בנסוע אשיר חי לאל הארון בנסוע אשיר חי לאל

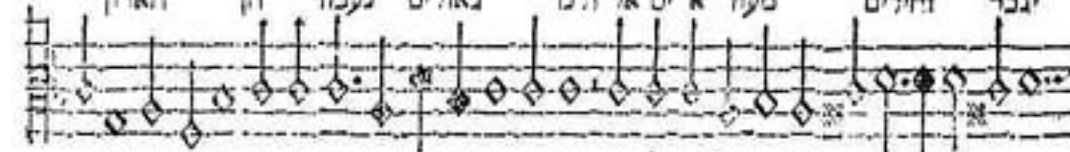
וכפר נרדיו ונשלם נוֹאֵל חי לאל שבונו תשיב

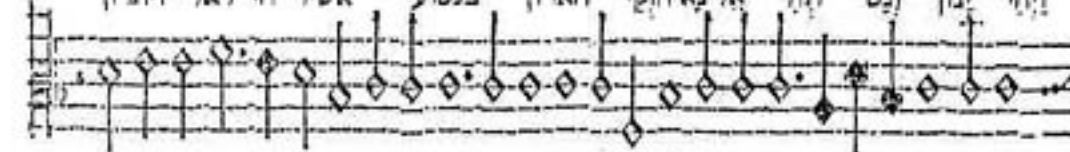
בנסוע אשיר חי לאל הארון בנסוע אשיר חי לאל אהרן

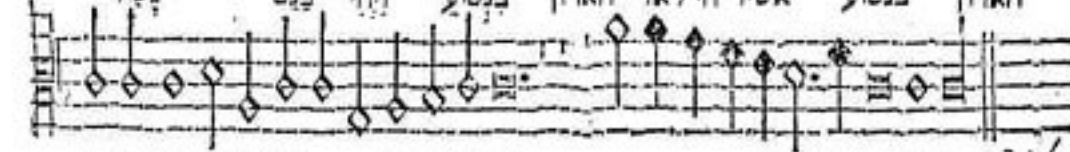
יגבר וחילים מעוז אלים אל ולנו נאולים נעבור הן הארון

ויהי יגון נס תהי אל נא חוקי הארון בנסוע אשיר חי לאל ויתרון

הארון בנסוע אשיר חי לאל הארון בנסוע ויהי כנס נשיר

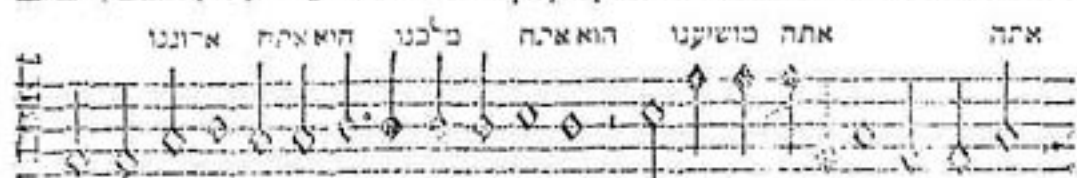
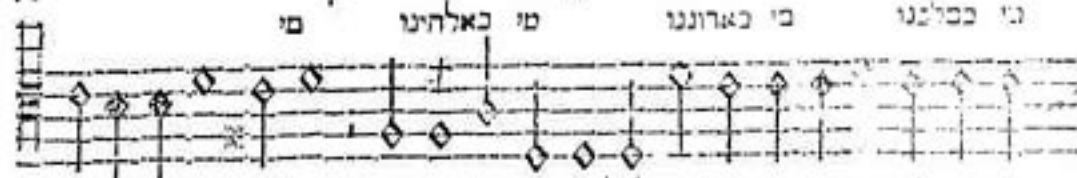
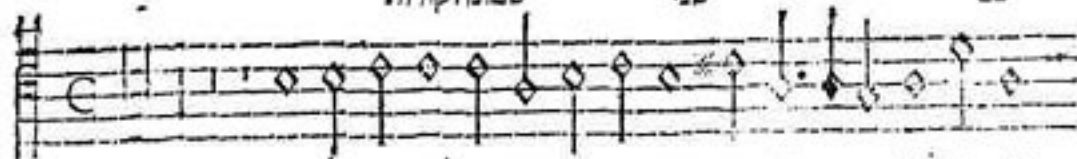

הארון בנסוע אשיר חי לאל הארון בנסוע אשיר חי לאל הארון בנסוע אשיר חי לאל

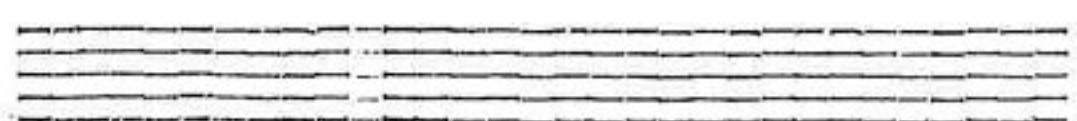
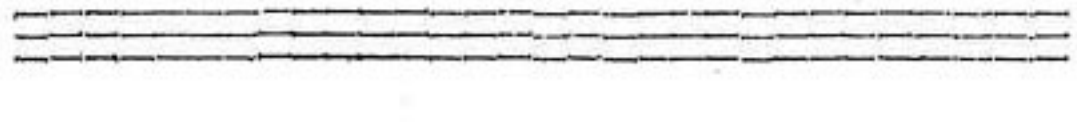
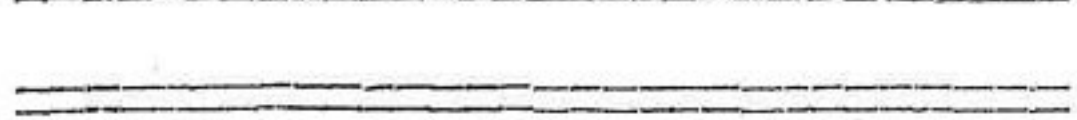
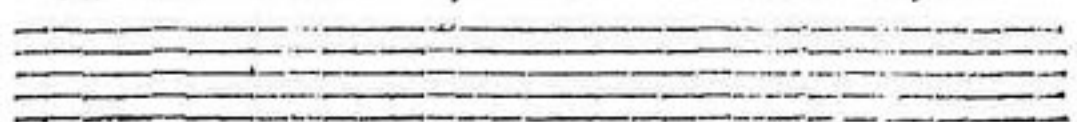
שמונה קולות

שני

כב

כושיענו הווא אתה אתה כושיענו הווא אתה כלכנו הווא

ארון לו פותח'ע שדי אל אל אשר תרון לבי ולשון בשמתי שיראפתח
 במסבנו במלך בו לציון ראשון ארון לופותח'ע שדי אל אל אשר
 ארון לופותח'ע שדי אל אל אשר מרון בבנו בנו טובו אל ונחרו
 ישי ולכן פנה לראש תהי נא יופי כלילת ארון לופותח'ע שדי אל אל אשר
 יקר לפנינו לשוב ארון לו פותח'ע שדי אל אל אשר וחשרון החר תנה
 ארון לופותח'ע שדי אל אל אשר כארון מנחים אבנים ולחות בפנינים
 צאצאי תמים יהיו ויריו ארון לופותח'ע שדי אל אל אשר
 קימה שדי ארון לופותח'ע שדי אל אל אשר ואחר משה תמים איש

תארונו בנסוע בנסוע בנסוע כשה מאמר את שחכו לספור עשה

כר ראשון שמונת קולות

בציאותו אל עת ואין נמצא השתבה חי אלהים יגדל

לאחרותו סוף ואין נעלם כיחודו יחיד ואין אחר

שפע ומלכותו גדולתו יורה נוצר לכל עולם ארון חנו

אמת תורת ותפארתו סגולתו אנשי אל נתנו נבואתו

ולא ראל יחליף לא ביתו נאמן נביאו יד על אל לעסו נתן

סתרינו וידע צופה לוולתו לעולמים רתו יסיר

מסיחנו יסין לקץ ישלח בקרבותו דבר לסוף מביט

ברוך חסרו ברוב אל יחיה מתים ישועתו קץ מחי לפדות

תהלתו שסער ערו ברוך כרוך תחלתו שסער ערו

קוֹנְסוֹ רֹאשׁוֹן שְׁמוֹנֵה עִלּוֹת כֵּת

לעת נכרא יציה כל בסרם מלך אשר עולם ארץ
 נקרא שמו מלך אוי כל בחפצו נעשה והוא
 בתפארה יהיה והוא ריוח והוא חית
 העץ ולו להחבירה לו להסגיל שני ואין אחר
 בנת ומנוסו נסו והוא והסגרה
 ואעירח אישן בעת רוחו אפקיד בידו אקרא ביום כוסי
 אירא ולא לי ח' נוחו

כֹּה שָׁנוּ שְׁמוֹנֶה עֶלְפוֹת

בְּאֵר חֶפֶץ בְּמַצּוֹתָיו ה' אֵת יִרְאָה אִישׁ אֲשֶׁר יִתְּהַלֵּל

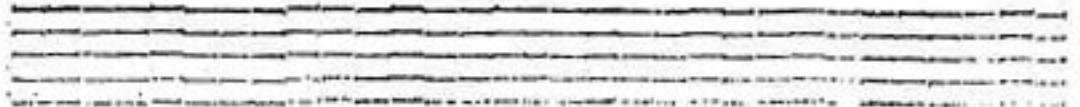
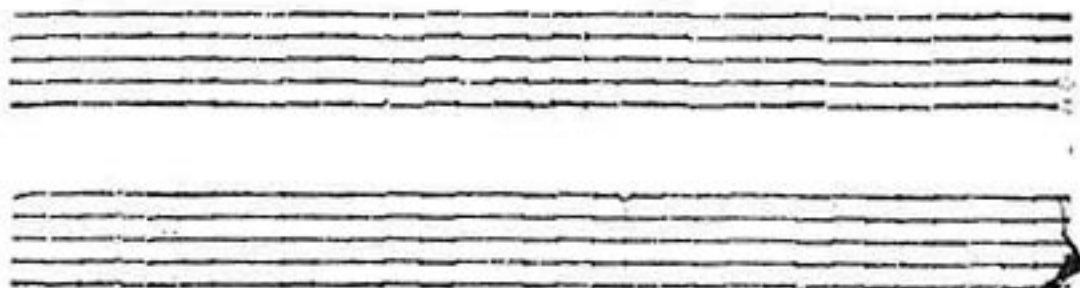
בְּהַשְׁכֵּךְ זֶרַח לְעַד עֹסֶמֶת וְעֶרְקָתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעוֹשֵׁה הָאֵן

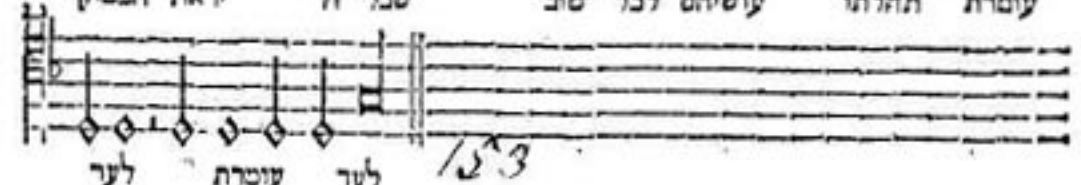
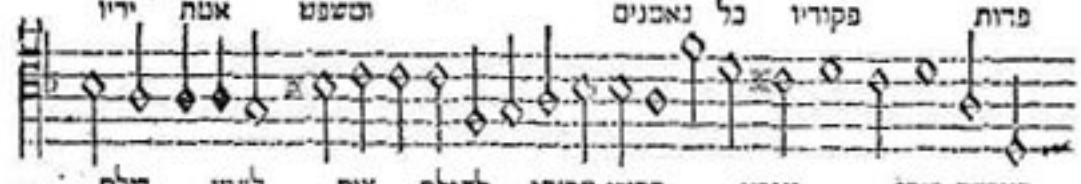
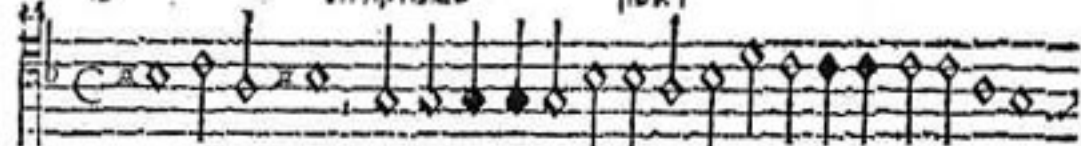
בְּמִשְׁפַּח דְּבָרָיו יִכְלֹל וְכֹלֹה חֲנוּן אִישׁ טוֹב לְיֹשְׁרִים אֹר

סֶמוֹךְ צְרוּק יִהְיֶה עוֹלָם לֹכֵד יִמְצֵא לֹא לְעוֹלָם כִּי

וְכַעַס יִרְאֶה דָּשַׁע בְּצִרְיוֹ יִרְאֶה אֲשֶׁר עַד יִירָא לֹא לִבּוֹ

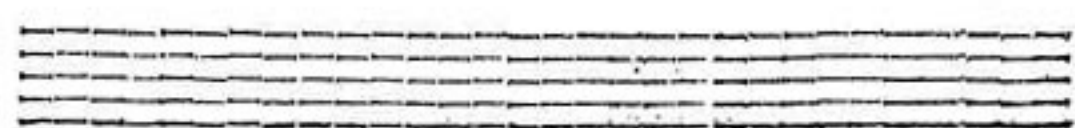
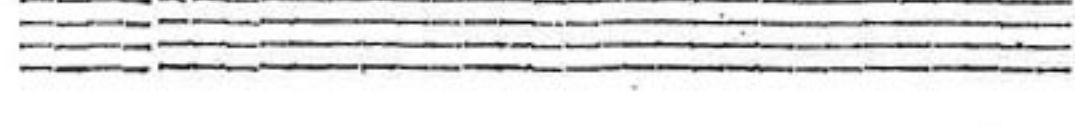
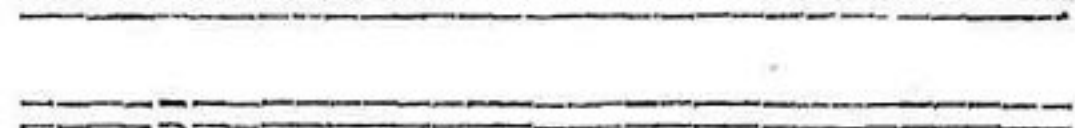
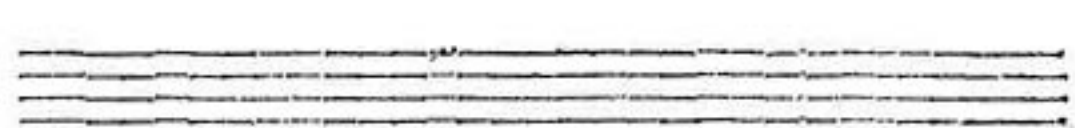
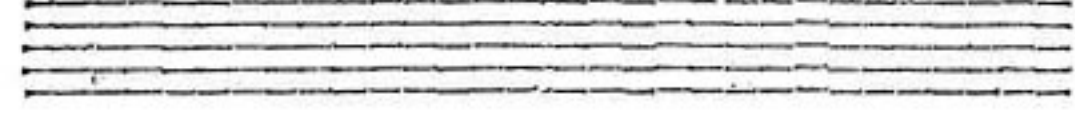
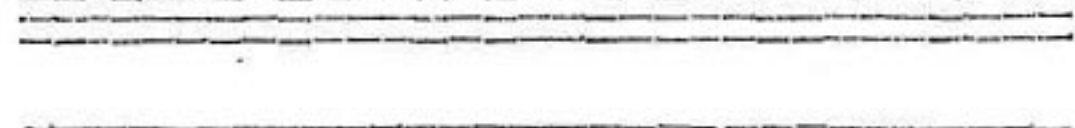
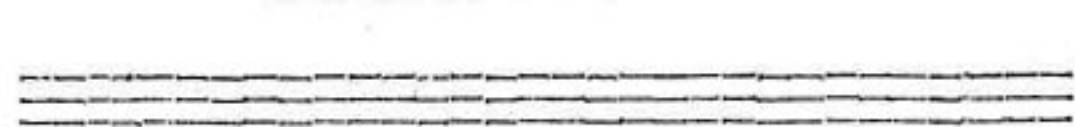
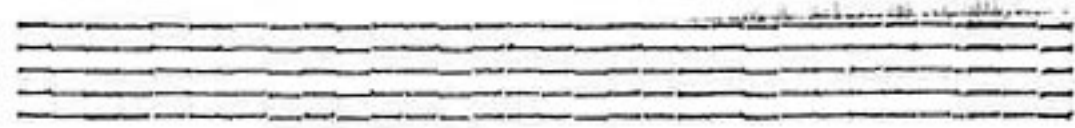
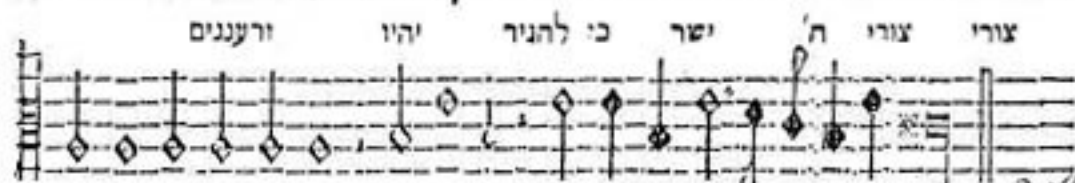
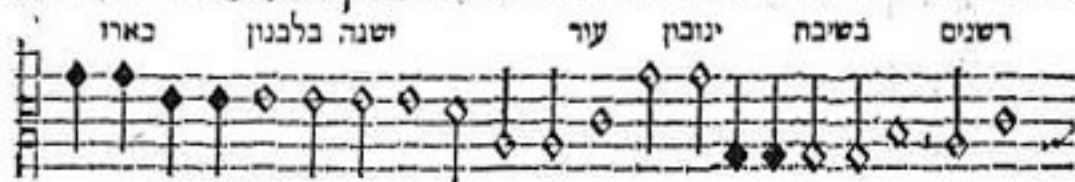
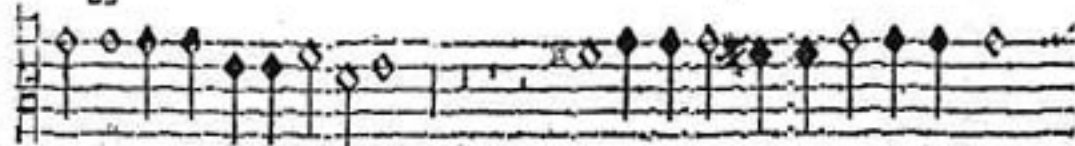
הָאֹכֵל רָשָׁעִים רָשָׁעִים תְּאוֹת וְנֶמֶס יִחְרוֹק שְׁנֵי

כת ראשון סבונה קולות
 לה' להודות טוב חשבת ליום שיר בנסור
 חסד בבקר להגיד עליון לשמך ולזכר
 בכנור חנין עלי בלילות ואמנתך
 מח מעשיך גרלו מח בכנור
 מחשבותיך עמקו באר ח' מעשיך גרלו
 עשב כמו רשעים בפרח זאת את יבין לא ובסיל
 ער ערי להשמים אין פועלי כל ויציו
 בראם ותרם ח' לעולם מרום ואחת
 יפוח כתמר צדיק רענן בצמח בלוחי קרני

כט

שמחת קולות שני עמה סמח רמח רמח בכוֹחַם תמים יחדו ועוד ימים כל בכורם תתמים וראו ויברך שרי אל ואמת הוֹבֵחַ סת ברו וילעֵבֵא קולאין די לכלי לעולם לירידי

לוח המזמורים והשירים

יט	ו	ברוך הבא בשם ה'	קולות	ה	דף ז	סידר המעלות אשרו כל ירא ה'
כ	ו	מזמור לרוד הבו לה'	ה	ה	ח	מזמור ה' ארזנו
כא	ז	אשחת בא שפתי	ט	ה	ט	מזמור לקודה
כב	ח	אין באלהינו	י	ה	י	הפסיבנו ה' אלהינו
כג	ח	אשחת סידר בשפתי	יא	ה	יא	קדים
כד	ח	יגדל אלהים חי	יב	ה	יב	סידר המעלות בשבט ה' את פיבת טון
כה	ח	ארץ עולם	יג	ה	יג	סידר המעלות אשא עיני אל ההרים
כו	ח	הללויה אשרו אים ירא את ה'	יד	ה	יד	ישמח מדבר וזכיה
כז	ח	הללויה אודה ה' בכל לבב	טו	ה	טו	סידר המעלות אשרו כל ירא ה'
כח	ח	מזמור סידר ליום הסבת	טז	ה	טז	סידר המעלות לרוד ללויה ה'
כט	ח	למי לחסון לעשות יקר	יז	ה	יז	אנך כי עניתי

אם בעבר ש... בבעלותי... לנכד שלי

